

**Voorontwerp van decreet betreffende het
jeugddelinquentierecht**

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° bemiddeling: het overleg tussen de minderjarige verdachte en de minderjarige delictpleger, de ouders, de opvoedingsverantwoordelijken, het slachtoffer en de personen die ten aanzien van het minderjarig slachtoffer het ouderlijk gezag uitoefenen, om hen de mogelijkheid te bieden, samen en met de hulp van een onpartijdige bemiddelaar, onder meer aan de relationele en materiële gevolgen van een jeugddelict tegemoet te komen;
- 2° betrokken personen: de minderjarige verdachte, de minderjarige delictpleger, de ouders, de opvoedingsverantwoordelijken en het slachtoffer en de personen die ten aanzien van het minderjarige slachtoffer het ouderlijk gezag uitoefenen;
- 3° gemeenschapsdienst: de onbezoldigde prestatie voor een aantal uren, opgelegd door de jeugdrechter of jeugdrechtbank als reactie op een delict;
- 4° gemeenschapsinstelling: een instelling als vermeld in artikel 38, die minderjarige verdachten en minderjarige delictplegers, een beveiligend en structurerend programma aanbiedt, dat herstelgericht en pedagogisch werkt, en dat erop gericht is de kansen op re-integratie te maximaliseren;
- 5° herstelgericht groepsoverleg: het overleg tussen de minderjarige verdachte en de minderjarige delictpleger, het slachtoffer, hun sociale omgeving alsook alle dienstige personen, om hen de mogelijkheid te bieden om in groep en met de hulp van een onpartijdige bemiddelaar in overleg uitgewerkte oplossingen te overwegen over de wijze waarop het conflict kan worden opgelost dat voortvloeit uit het jeugddelict, onder meer rekening houdend met de relationele en materiële gevolgen van het jeugddelict;
- 6° jeugddelict: een als misdrijf omschreven feit gepleegd door een minderjarige;
- 7° leerproject: een gestructureerd leerprogramma, opgelegd door de jeugdrechter of jeugdrechtbank, waarbij zowel het jeugddelict als de

- persoonlijkheid van de minderjarige of zijn vaardigheidstekorten als aanknopingspunt worden meegenomen;
- 8° maatregel: de reactie op een jeugddelict tijdens de voorlopige rechtsplegingfase;
- 9° minderjarige: een persoon van minstens twaalf jaar die de leeftijd van achttien jaar niet heeft bereikt op het ogenblik van het plegen van het jeugddelict;
- 10° minderjarige delictpleger: een minderjarige die een jeugddelict heeft gepleegd;
- 11° minderjarige verdachte: een minderjarige die verdacht wordt van het plegen van een jeugddelict;
- 12° opvoedingsverantwoordelijken: andere natuurlijke personen dan de ouders die de minderjarige op duurzame wijze in feite onder hun bewaring hebben of bij wie de minderjarige geplaatst is door bemiddeling of ten laste van een openbare overheid;
- 13° oriëntatiecentrum: een gemeenschapsinstelling, of een afdeling van een gemeenschapsinstelling, die als opdracht heeft om voor de minderjarige verdachte of minderjarige delictpleger een gedocumenteerd antwoord te formuleren op de vraag of gesloten residentiële begeleiding noodzakelijk is en een oriëntatievoorstel te formuleren;
- 14° oriëntatievoorstel: het voorstel van het meest aangewezen vervolgtraject voor een bepaalde jongere geformuleerd door een oriëntatiecentrum op grond van een multidisciplinaire screening en risicotaxatie;
- 15° ouders: de natuurlijke personen die titularis zijn van het ouderlijk gezag, of bij ontstentenis van die personen, de wettelijke vertegenwoordigers;
- 16° positief project: een opleiding, een taak, een dienst of de deelname aan een georganiseerde activiteit, die begeleid wordt door een dienst als vermeld in artikel 13, 21 en 32, en die bijdraagt tot het herstel van de gevolgen van het jeugddelict;
- 17° reactie: de maatregel of sanctie als maatschappelijk antwoord op een jeugddelict;
- 18° rechtspleging ten gronde: de rechtspleging met het oog op de toepassing van een van de sancties, vermeld in hoofdstuk 4, afdeling 3;
- 19° sanctie: de reactie op een jeugddelict tijdens de rechtspleging ten gronde;
- 20° slachtoffer: de persoon die verklaart morele of materiële schade te hebben geleden die veroorzaakt is door een jeugddelict;
- 21° sociale dienst: de Sociale Dienst voor Gerechtelijke Jeugdhulpverlening, vermeld in artikel 56 van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp;
- 22° voorlopige rechtspleging: de rechtspleging met het oog op de toepassing van een van de maatregelen, vermeld in hoofdstuk 4, afdeling 2;
- 23° wet van 8 april 1965: de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade.

Hoofdstuk 2. Grondbeginselen en toepassingsgebied

Afdeling 1. Grondbeginselen

Art. 3. §1. Het optreden van de actoren die betrokken zijn bij de uitvoering van dit decreet, beoogt tijdig en gepast:

- 1° de vaststelling van en de verantwoordelijkheid voor het gepleegde jeugddelict;
- 2° de uitdrukkelijke verwijzing naar en de uitleg van de geldende norm, de procedure waarin de minderjarige zich bevindt, waar de minderjarige zich aan mag verwachten en wat de minderjarige zelf kan doen binnen deze procedure en dit in een voor de minderjarige begrijpelijke taal, alsook de confrontatie met de concrete gevolgen van het gepleegde jeugddelict;

- 3° het herstel van de schade die door het gepleegde jeugddelict wordt berokkend, met inbegrip van de re-integratie van de minderjarige in, en het herstel van de banden met zijn context;
- 4° de bescherming van het veilig en vredig samenleven in de maatschappij;
- 5° het vermijden van recidive ter bescherming van de maatschappij op lange termijn.

§2. Ten opzichte van een persoon die een jeugddelict heeft gepleegd en die nog geen twaalf jaar is, bestaat een onweerlegbaar vermoeden van niet - verantwoordelijkheid.

De daden, handelingen of nalatigheid waarvan de persoon, vermeld in het eerste lid, wordt verdacht, kunnen aanleiding geven tot doorverwijzing naar de jeugdhulpverlening conform het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp.

§3. Elk optreden:

- 1° streeft ernaar jeugddelinquentie in de toekomst te voorkomen. Dat vereist dat de bevoegde autoriteiten de onderliggende oorzaken van jeugddelinquentie aanpakken en dat multidisciplinair en tijdig wordt ingezet op preventie;
- 2° wordt uitgevoerd door personen die een speciale en aangehouden vorming hebben genoten over het jeugdrecht;
- 3° is voor alle partijen humaan, zinvol en zingevend;
- 4° mag de positieve medewerking van de minderjarige aan een buitengerechtelijk herstel van de maatschappelijke verhoudingen, noch zijn sociale (re-)integratie in de weg staan en mag de jeugdhulpverlening niet (ver)hinderen;
- 5° mag niet strenger of ingrijpender zijn dan gerechtvaardigd wordt door de aard en de ernst van het jeugddelict, de erdoor veroorzaakte schade en de objectieve gevaarlijkheid van de betrokkene voor de maatschappij;
- 6° houdt rekening met de specifieke situatie;
- 7° houdt rekening met de kennis en inzichten verworven uit wetenschappelijk onderzoek en goede praktijken.

§4. De minderjarige verdachte en de minderjarige delictpleger genieten de toepasselijke rechtswaarborgen die zijn opgenomen in het decreet van 7 mei 2004 betreffende de rechtspositie van de minderjarige in de integrale jeugdhulp en bijkomende waarborgen die zijn ingebouwd in dit decreet. Voormelde minderjarige wordt van deze rechtswaarborgen op een door hem begrijpbare manier tijdig op de hoogte gebracht.

Als minderjarige geniet de persoon, vermeld in het eerste lid, bovendien van alle specifieke rechten die hem als dusdanig door de Grondwet en internationale verdragsteksten worden toegekend, inzonderheid de rechten die in het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind zijn omschreven. Die rechten en vrijheden gaan gepaard met de volgende bijzondere waarborgen:

- 1° de situatie van de minderjarigen die een jeugddelict hebben gepleegd, vereist herstel, een reactie en begeleiding. Hun toestand van afhankelijkheid, hun ontwikkelingskansen en maturiteitsgraad scheppen bijzondere behoeften die luisterbereidheid, raad en bijstand vereisen;
- 2° elke reactie heeft tot doel de jongere aan te moedigen zich de maatschappelijke normen eigen te maken;
- 3° bij de tenlasteneming van minderjarigen die een jeugddelict hebben gepleegd, wordt zo veel mogelijk een beroep gedaan op de buitengerechtelijke reacties waarin dit decreet voorziet, waarbij evenwel rekening wordt gehouden met de bescherming van de maatschappij;
- 4° in het kader van dit decreet mogen aan het recht op vrijheid van de minderjarigen alleen de belemmeringen worden opgelegd die noodzakelijk

zijn voor de bescherming van de maatschappij of van de minderjarige zelf, rekening houdend met de behoeften van de minderjarigen, de belangen van hun context en de rechten van de slachtoffers.

Aan de minderjarige, vermeld in het eerste lid, worden de toepasselijke artikelen uit het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, overhandigd.

§5. Het opnemen van de verantwoordelijkheid bij de uitoefening van de rechten en de plichten door de ouders of de opvoedingsverantwoordelijken wordt op alle niveaus van de maatschappelijke tussenkomst geëerbiedigd.

§6. Reacties worden voor een zo kort mogelijke duur genomen.

Reacties worden genomen als er voldoende ernstige aanwijzingen bestaan dat verder onderzoek noodzakelijk is, of de schuld bewezen is, en alleen als het doel op geen enkele andere manier kan worden bereikt.

Geen enkele maatregel kan worden genomen met het oog op onmiddellijke bestraffing, noch met het oog op de uitoefening van enige vorm van dwang.

Afdeling 2. Toepassingsgebied van het jeugddelinquentierecht

Art. 4. Dit decreet is van toepassing op de minderjarige verdachte en de minderjarige delictpleger.

Art. 5. Behoudens samenhang met vervolgingen wegens andere misdrijven dan die hieronder bepaald, nemen de op grond van het gemene recht bevoegde rechtbanken, kennis van de vorderingen van het openbaar ministerie jegens personen ouder dan zestien jaar en beneden achttien jaar op het ogenblik van het plegen van de feiten, wegens overtreding van:

- 1° de bepalingen van de wetten en verordeningen betreffende het wegverkeer;
- 2° de artikelen 418, 419 en 420 van het Strafwetboek voor zover er samenhang is met een overtreding van de onder 1° bedoelde wetten en verordeningen;
- 3° de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen;

Indien uit de debatten voor de rechtbanken, vermeld in het voorgaande lid, blijkt dat een reactie op grond van het voorliggende decreet geschikter is, kunnen die gerechten de zaak bij een met redenen omklede beslissing uit handen geven en ze naar het openbaar ministerie verwijzen met het oog op de vorderingen voor de jeugdrechtbank als daartoe grond bestaat.

De wet betreffende de voorlopige hechtenis is niet toepasselijk op de in dit artikel bedoelde personen, tenzij bij vluchtmisdrijf.

Art. 6. Behalve in het geval van de sancties, vermeld in artikel 37 en 38, nemen alle reacties, vermeld in hoofdstuk 4 van dit decreet, uiterlijk een einde als de minderjarige verdachte of de minderjarige delictpleger de leeftijd van drieëntwintig jaar bereikt.

Hoofdstuk 3. De voorbereidende rechtspleging en de afhandeling op niveau van het openbaar ministerie

Afdeling 1. De sociale onderzoeksopdrachten

Art. 7. De procureur des Konings kan een dienst die hij aanwijst, door de gemeenschap georganiseerd of beantwoordend aan de door de gemeenschap gestelde voorwaarden, de opdracht geven om de naleving van de voorwaarden,

vermeld in artikel 11, op te volgen, om kort de mogelijkheid en wenselijkheid van bemiddeling, vermeld in artikel 12, te onderzoeken of een positief project, vermeld in artikel 13, te begeleiden.

De Vlaamse Regering bepaalt welke diensten instaan voor de sociale onderzoekopdrachten en bepaalt de nadere regels voor de organisatie, de samenstelling, de werking, de subsidiëring, alsook de wijze waarop hun werking en de kwaliteit van hun dienstverlening worden geëvalueerd.

Afdeling 2. De afhandeling op niveau van het openbaar ministerie

Onderafdeling 1. Seponering door de procureur des Konings en het verval van strafvordering na de uitvoering van voorwaarden

Art. 8. De procureur des Konings kan de zaak met een met redenen omklede beslissing seponeren conform artikel 28quater, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering.

Art. 9. De procureur des Konings kan de minderjarige verdachte een waarschuwingsbrief sturen waarin hij vermeldt dat hij heeft kennisgenomen van de feiten, dat hij van oordeel is dat die feiten ten laste van de minderjarige vaststaan en dat hij beslist heeft het dossier te seponeren.

Een kopie van de waarschuwingsbrief wordt bezorgd aan de ouders of aan de opvoedingsverantwoordelijken.

Art. 10. De procureur des Konings kan de minderjarige verdachte en zijn ouders of zijn opvoedingsverantwoordelijken oproepen en hen wijzen op hun wettelijke verplichtingen en de risico's die ze lopen. De Procureur des Konings kan hierin worden bijgestaan door de parketcriminoloog.

Art. 11. §1. De procureur des Konings kan voorwaarden verbinden aan de seponering als de minderjarige verdachte het plegen van het jeugddelict niet ontkent. De Procureur des Konings kan hierin worden bijgestaan door de parketcriminoloog.

De reactie, vermeld in het eerste lid, bestaat uit de verplichting bijzondere voorwaarden na te leven gedurende een bepaalde termijn, die door de procureur des Konings wordt bepaald.

De procureur des Konings roept voormelde minderjarige en zijn ouders of zijn opvoedingsverantwoordelijken op om voor hem te verschijnen. Hij biedt hen in eerste instantie de mogelijkheid om zelf voorstellen voor de voorwaarden te formuleren. De volgende voorwaarden kunnen worden vastgelegd:

- 1° het verbod om op bepaalde plaatsen te verblijven;
- 2° het verbod om bepaalde met naam genoemde personen op te zoeken of ze te verontrusten;
- 3° het volgen van een schoolse, buitenschoolse of professionele vorming of opleiding;
- 4° het onderwerpen aan de richtlijnen van een ambulancet centrum voor geestelijke gezondheidszorg, voor seksuele opvoeding of een centrum voor alcohol- en toxicomanie;
- 5° het aanmelden bij een door de gemeenschap georganiseerde dienst van hulpverlening

§2. De minderjarige verdachte wordt bijgestaan door een advocaat en kan zich in geen geval laten vertegenwoordigen.

Alle betrokkenen, vermeld in paragraaf 1, derde lid, hebben een bedenktijd van vijftien werkdagen om hun voorstel te bevestigen of om al dan niet in te gaan op de door de procureur des Konings voorgestelde voorwaarden.

§3. De voorwaarden nemen zo snel mogelijk een aanvang en ze worden niet langer dan zes maanden uitgevoerd.

§4. Het bewijs van de naleving van de voorwaarden wordt op bepaalde tijdstippen aan de procureur des Konings geleverd door de diensten die de bevoegde overheden daarvoor hebben aangewezen.

De Vlaamse Regering bepaalt welke diensten instaan voor de opvolging van de voorwaarden en bepaalt de nadere regels voor de organisatie, de samenstelling, de werking, de subsidiëring, alsook de wijze waarop hun werking en de kwaliteit van hun dienstverlening worden geëvalueerd.

Als de minderjarige verdachte alle voorwaarden heeft vervuld, vervalt de strafvordering.

Onderafdeling 2. De bemiddeling

Art. 12. §1. De procureur des Konings doet de betrokken personen schriftelijk het aanbod om deel te nemen aan een bemiddeling.

De bemiddeling heeft tot doel de betrokken personen de mogelijkheid te bieden om, samen en met de hulp van een onpartijdige bemiddelaar, onder meer aan de relationele en materiële gevolgen van een jeugddelict tegemoet te komen.

De procureur des Konings informeert de voormelde betrokkenen dat ze in dit kader de mogelijkheid hebben om zich te wenden tot een dienst die hij aanwijst, door de gemeenschap georganiseerd of beantwoordend aan de door de gemeenschap gestelde voorwaarden.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze van erkenning van de diensten die instaan voor begeleiding en ondersteuning van de bemiddeling en bepaalt de nadere regels voor de organisatie, de samenstelling, de werking, de subsidiëring, alsook de wijze waarop hun werking en de kwaliteit van hun dienstverlening worden geëvalueerd.

De procureur des Konings doet een aanbod als vermeld in paragraaf 1, als de volgende voorwaarden vervuld zijn:

- 1° er bestaan ernstige aanwijzingen van schuld;
- 2° de minderjarige verdachte ontkent het jeugddelict niet;
- 3° er is een slachtoffer geïdentificeerd.

De procureur des Konings brengt voormelde betrokken personen ervan op de hoogte dat:

- 1° de minderjarige verdachte alsook in voorkomend geval het slachtoffer dat jonger is dan achttien jaar, recht heeft op een advocaat en zich moet wenden tot die advocaat voor hij ingaat op het voorstel van bemiddeling;
- 2° de ouders of de opvoedingsverantwoordelijken en het slachtoffer raad kunnen inwinnen bij een advocaat voor ze deelnemen aan de bemiddeling;
- 3° de betrokken personen een bedenktijd hebben van vijftien werkdagen om al dan niet op het voorstel tot bemiddeling in te gaan;
- 4° de betrokken personen op elk ogenblik kunnen terugkomen op hun instemming met de bemiddeling;
- 5° de minderjarige verdachte alsook in voorkomend geval het slachtoffer dat jonger is dan achttien jaar, zich moet laten bijstaan door een advocaat op

het ogenblik dat het akkoord dat de betrokken personen hebben bereikt, wordt vastgelegd.

De procureur des Konings deelt de dienst, vermeld in het derde lid, de identiteit mee van de slachtoffers, met wie de dienst verzocht wordt contact op te nemen. De voormelde dienst kan, met het akkoord van de personen, vermeld in het eerste lid, ook andere personen met een direct belang bij de bemiddeling betrekken.

Als de betrokken personen binnen acht dagen vanaf de ontvangst van het schriftelijke aanbod van de procureur des Konings, vermeld in het eerste lid, geen stappen ondernomen hebben bij die dienst, vermeld in het derde lid, neemt die dienst contact op met hen.

Een bemiddeling kan alleen plaatsvinden als alle personen die eraan deelnemen, er uitdrukkelijk en zonder voorbehoud mee instemmen en dat blijven doen zolang de bemiddeling loopt.

§2. Binnen twee maanden vanaf zijn aanwijzing door de procureur des Konings stelt de dienst, vermeld in paragraaf 1, derde lid, een bondig verslag over de voortgang van de bemiddeling op. Daaruit moet de vrijwillige en positieve deelname van alle betrokkenen aan de bemiddeling blijken, alsook het vooruitzicht op een actieve medewerking aan de oplossing van de gevolgen van het jeugddelict.

De betrokken personen leggen met behulp van de voormelde dienst zo snel mogelijk een voorstel voor aan de procureur des Konings.

Het bereikte akkoord wordt ondertekend door de betrokken personen. De procureur des Konings kan de inhoud niet wijzigen. Hij kan alleen weigeren een akkoord goed te keuren als het strijdig is met de openbare orde.

§3. Een of meer van de betrokken personen kunnen de procureur des Konings erom verzoeken het voorstel te laten homologeren door de jeugdrechter.

Als een of meer van de betrokken personen verzoeken om het voorstel te laten homologeren, dagvaardt de procureur des Konings de betrokken personen.

De jeugdrechter gaat in aanwezigheid van de betrokken personen na of het bereikte akkoord volgens de wet zorgvuldig tot stand is gekomen en of de betrokkenen in redelijkheid tot een vrije beslissing zijn gekomen. Het betreft een marginale toetsing die er alleen toe strekt de rechter het voorstel te doen bevestigen of verwerpen. De jeugdrechter kan de homologatie alleen weigeren als het akkoord strijdig is met de openbare orde.

De jeugdrechter motiveert zijn beslissing om niet te homologeren. Hij verwijst de betrokken personen terug naar de procureur des Konings, die opnieuw handelt conform dit artikel. Daarna kan desgewenst een nieuwe procedure, eventueel met een nieuwe bemiddelaar, doorlopen worden.

§4. De dienst, vermeld in paragraaf 1, derde lid, stelt een verslag op over de uitvoering van het akkoord, en stuurt het naar de procureur des Konings. Het wordt bij het dossier van de procedure gevoegd.

Als de minderjarige verdachte het akkoord heeft uitgevoerd volgens de afspraken die erin bepaald zijn, maakt de procureur des Konings daarvan een proces-verbaal op en houdt hij daarmee rekening bij zijn beslissing om de zaak al dan niet te seponeren. In dit geval doet een seponering de strafvordering vervallen. Als de procureur des Konings beslist om de strafvordering alsnog in te stellen, moet hij dat schriftelijk doen en moet hij zijn beslissing motiveren.

Een kopie van het proces-verbaal wordt overhandigd aan de betrokken personen, aan de advocaat van de voormelde minderjarige, alsook aan de voormelde dienst. Als de overhandiging aan een van deze personen niet heeft kunnen plaatsvinden, wordt deze persoon op de hoogte gebracht van de kopie van het proces-verbaal met een gerechtsbrief of per elektronische post, overeenkomstig artikel 32bis Gerechtelijk Wetboek.

Als de bemiddeling leidt tot verval van de strafvordering, is artikel 47, derde lid, van de wet van 8 april 1965 van toepassing.

§5. Als de bemiddeling geen resultaat oplevert, kan noch de erkenning van de feiten door de minderjarige, noch het verloop of het resultaat van de bemiddeling door de gerechtelijke overheden of een andere persoon worden gebruikt in het nadeel van de minderjarige.

De documenten die worden opgemaakt en de mededelingen die worden gedaan in het kader van de tussenkomst van de dienst, vermeld in paragraaf 1, derde lid, zijn vertrouwelijk, behalve als de partijen ermee instemmen om de documenten en mededelingen ter kennis van de gerechtelijke overheden te brengen. Ze kunnen niet worden aangewend in een strafrechtelijke, burgerrechtelijke, administratieve, arbitrale of enige andere procedure voor het oplossen van conflicten en zijn niet toelaatbaar als bewijs, zelfs niet als buitengerechtelijke bekentenis.

Onderafdeling 3. Het positief project

Art. 13. §1. De procureur des Konings kan aan de minderjarige verdachte een aanbod doen om een positief project uit te voeren. De procureur des Konings kan hierin worden bijgestaan door de parketcriminoloog.

De procureur des Konings roept de minderjarige, vermeld in het eerste lid, en zijn ouders of zijn opvoedingsverantwoordelijken op om voor hem te verschijnen. De betrokken minderjarige moet verschijnen in aanwezigheid van een advocaat.

De procureur des Konings kan een aanbod als vermeld in het eerste lid, doen als de volgende voorwaarden cumulatief vervuld zijn:

- 1° er bestaan ernstige aanwijzingen van schuld;
- 2° de betrokkene ontkent het jeugddelict niet.

De procureur des Konings biedt de minderjarige, vermeld in het eerste lid, de mogelijkheid om zelf voorstellen te doen voor de inhoud van het positief project. Hij informeert de betrokkene dat hij de mogelijkheid heeft om zich te wenden tot een dienst die door de gemeenschap georganiseerd wordt of beantwoordt aan de door de gemeenschap gestelde voorwaarden.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze van erkenning van de diensten die instaan voor begeleiding en ondersteuning van het positief project en bepaalt de nadere regels voor de organisatie, de samenstelling, de werking, de subsidiëring, alsook de wijze waarop hun werking en de kwaliteit van hun dienstverlening worden geëvalueerd.

De procureur des Konings brengt de personen, vermeld in het tweede lid, ervan op de hoogte dat:

- 1° het positief project ten hoogste dertig uur mag bedragen;
- 2° de minderjarige verdachte een bedenktijd van vijftien werkdagen heeft om al dan niet op het aanbod in te gaan om een positief project uit te voeren;

- 3° de minderjarige verdachte zich moet laten bijstaan door een advocaat op het ogenblik dat het uit te voeren positief project wordt vastgelegd;
- 4° het positief project uitgevoerd moet worden binnen zes maanden nadat het voorgestelde positief project schriftelijk werd vastgelegd.

Het positief project wordt ondertekend door de minderjarige verdachte en door zijn ouders of zijn opvoedingsverantwoordelijken. De procureur des Konings kan de inhoud ervan niet wijzigen. Hij kan wel weigeren een positief project goed te keuren in een met bijzondere redenen omklede beslissing.

De procureur des Konings stuurt onmiddellijk een kopie van het positief project naar de dienst, vermeld in het vierde lid.

Als de voormelde minderjarige zelf geen voorstel voor een positief project formuleert, kan de procureur des Konings, in voorkomend geval, ambtshalve aan de minderjarige verdachte voorstellen een positief project uit te werken. De voorwaarden, de procedure en de toepassing zijn dezelfde als opgenomen in het tweede tot en met het zevende lid.

§2. Het bewijs van de uitvoering van het positief project wordt op bepaalde tijdstippen aan de procureur des Konings geleverd en de dienst, vermeld in paragraaf 1, vierde lid, brengt daarvan verslag uit.

§3. Na de uitvoering van het positief project stelt de dienst, vermeld in paragraaf 1, vierde lid, een verslag op en bezorgt dat aan de procureur des Konings. Het wordt bij het dossier van de procedure gevoegd.

Als de minderjarige verdachte het positief project heeft uitgevoerd overeenkomstig wat schriftelijk werd vastgelegd, maakt de procureur des Konings daarvan een proces-verbaal op en vervalt de strafvordering.

Als de voormelde minderjarige het positief project niet volledig heeft uitgevoerd, maakt de procureur des Konings daarvan een proces-verbaal op en voegt hij dat bij het dossier. Hij kan de zaak aanhangig maken bij de jeugdrechter conform artikel 14.

Een kopie van het proces-verbaal wordt overhandigd aan de voormelde minderjarige, aan zijn advocaat, zijn ouders of opvoedingsverantwoordelijken, alsook aan de dienst, vermeld in paragraaf 1, vierde lid. Als de overhandiging aan een van deze personen niet heeft kunnen plaatsvinden, wordt deze persoon op de hoogte gebracht van de kopie van het proces-verbaal met een gerechtsbrief, of per elektronische post, overeenkomstig artikel 32bis Gerechtelijke Wetboek.

Hoofdstuk 4. De afhandeling op niveau van de jeugdrechter en jeugdrechtbank

Afdeling 1. Het optreden van de jeugdrechter of de jeugdrechtbank en de behandeling van de zaak

Art. 14. De jeugdrechter of jeugdrechtbank neemt kennis van de vorderingen en de dagvaardingen van het openbaar ministerie ten aanzien van de minderjarigen die vervolgd worden wegens het plegen van een jeugddelict.

Art. 15. §1. De minderjarige verdachte of minderjarige delictpleger wordt persoonlijk door de jeugdrechter of jeugdrechtbank gehoord over het jeugddelict dat hem ten laste wordt gelegd, voor de jeugdrechter of jeugdrechtbank zich uitspreekt over de vordering van het openbaar ministerie en een reactie kan worden bepaald.

De voormelde minderjarige moet telkens als hij voor de jeugdrechter of jeugdrechtbank verschijnt, worden bijgestaan door een advocaat. Als de minderjarige geen advocaat heeft, krijgt hij ambtshalve een advocaat toegewezen conform artikel 54bis van de wet van 8 april 1965.

De minderjarige, vermeld in het eerste lid, verschijnt in persoon, behalve als hij na overleg met zijn advocaat uitdrukkelijk verkiest te verschijnen door middel van een videoconferentie, als dat tot de mogelijkheden behoort.

In afwijking van wat vermeld is in het derde lid, moet de voormelde minderjarige bij de eerste verschijning voor de jeugdrechter of jeugdrechtbank steeds in persoon aanwezig zijn. De jeugdrechter of jeugdrechtbank kan ook op elk moment na deze eerste verschijning bevelen dat de voormelde minderjarige in persoon moet aanwezig zijn.

§2. De ouders of de opvoedingsverantwoordelijken van de minderjarige verdachte of minderjarige delictpleger worden geïnformeerd over het jeugddelict dat deze persoon ten laste wordt gelegd, teneinde hen de mogelijkheid te bieden om te worden gehoord voor er een uitspraak wordt gedaan over de vordering van het openbaar ministerie en een reactie wordt opgelegd.

Wanneer de zaak eenmaal aanhangig is bij de jeugdrechter of jeugdrechtbank, kan deze de ouders of de opvoedingsverantwoordelijken op elk moment oproepen om persoonlijk te verschijnen.

§3. Van de verhoren van de personen, vermeld in paragraaf 1 en 2, wordt een verslag opgesteld dat bij het dossier wordt gevoegd. Aan elk van hen wordt een kopie bezorgd.

Art. 16. De jeugdrechter of jeugdrechtbank kan de minderjarigen verdachten of minderjarige delictplegers die voor hen gebracht worden elke reactie opleggen die ze gepast achten, in voorkomend geval op cumulatieve wijze.

Om de beslissing, vermeld in het eerste lid, te nemen, houdt de jeugdrechter of jeugdrechtbank rekening met al de volgende factoren, overeenkomstig de opgesomde volgorde:

- 1° de ernst van de feiten, de schade en de gevolgen voor het slachtoffer;
- 2° de persoonlijkheid en maturiteit van de betrokken minderjarige;
- 3° recidive, of het risico op recidive;
- 4° de veiligheid van de maatschappij;
- 5° de leefomgeving van de betrokken minderjarige;
- 6° de veiligheid van de betrokken minderjarige.

Uit de genomen beslissing blijkt duidelijk op welke wijze met de factoren rekening is gehouden.

Afdeling 2. De voorlopige rechtspleging

Onderafdeling 1. Maatregelen ten aanzien van minderjarige verdachten

Art. 17. De jeugdrechter neemt kennis van de vordering van het openbaar ministerie, vermeld in artikel 14, en van de beschikking tot verwijzing bedoeld in artikel 49, lid 3 van de wet van 8 april 1965.

Als bij de jeugdrechter de zaak aanhangig is van een minderjarige verdachte kan hij, zelfs als de vordering van het openbaar ministerie wordt ingesteld nadat die persoon de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt, een maatregel opleggen.

Art. 18. §1. De jeugdrechter kan aan de minderjarige verdachte, een herstelrechtelijk aanbod doen van bemiddeling of herstelgericht groepsoverleg.

Als de jeugdrechter geen herstelrechtelijk aanbod doet, motiveert hij zijn beslissing.

§2. De jeugdrechter kan, in voorkomend geval, op cumulatieve wijze, in opgaande graad van ernst en altijd in combinatie met een ondertoezichtstelling door de sociale dienst, de volgende maatregelen nemen:

- 1° een positief project leveren van ten hoogste zestig uur;
- 2° een ambulante maatregel opleggen;
- 3° voorwaarden opleggen;
- 4° de minderjarige verdachte toevertrouwen aan een afdeling binnen een gemeenschapsinstelling, ingericht voor personen die een reactie opgelegd krijgen met toepassing van dit decreet, voor een gesloten oriëntatie van maximaal een maand;
- 5° de minderjarige verdachte toevertrouwen aan een afdeling binnen een gemeenschapsinstelling, ingericht voor personen die een reactie opgelegd krijgen met toepassing van dit decreet, voor een gesloten begeleiding van maximaal drie, zes of negen maanden.

De maatregelen, vermeld in het eerste lid, 4° en 5°, kunnen alleen in uitzonderlijke omstandigheden worden uitgesproken ten aanzien van personen die jonger zijn dan veertien jaar op het ogenblik van het plegen van het jeugddelict.

In eerste instantie verdient een herstelrechtelijk aanbod de voorkeur.

De maatregelen, vermeld in het eerste lid, 1° tot en met 3°, verdienen de voorkeur boven het toevertrouwen van de minderjarige aan een gemeenschapsinstelling.

Als de jeugdrechter een maatregel als vermeld in het eerste lid, 1° tot 5°, uitspreekt, bepaalt ze de maximumduur ervan.

Alle maatregelen, vermeld in het eerste lid, betrekken op een actieve wijze de ouders of de opvoedingsverantwoordelijken en andere relevante personen uit de leefomgeving van de minderjarige verdachte.

Buiten de gevallen, vermeld in artikel 19, is de duur van de voorlopige rechtspleging beperkt tot zes maanden vanaf de vordering, vermeld in artikel 14. Die duur kan niet worden verlengd.

Als de termijn van zes maanden, vermeld in het zevende lid, wordt overschreden, is het niet meer mogelijk om een maatregel op te leggen.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels en modaliteiten waaraan de voorwaarden en de maatregelen, vermeld in het eerste tot en met het achtste lid, moeten voldoen.

Art. 19. In de volgende gevallen kan van de duur, vermeld in artikel 18, §2, zevende lid, worden afgeweken door de jeugdrechtbank:

- 1° het strafrechtelijke onderzoek is nog niet afgerond;
- 2° het jeugddelict betreft een feit als vermeld in artikel 137, 140 tot en met 141, 373, 375, 393 tot en met 397, 400, 401, 417ter, 417quater, 468 tot en met 475 van het Strafwetboek, of een poging tot het plegen van een dergelijk jeugddelict.

In de gevallen, vermeld in het eerste lid, is de maximumduur van de voorlopige rechtspleging twaalf maanden.

Onderafdeling 2. De bemiddeling of het herstelgericht groepsoverleg

Art. 20. §1. De jeugdrechter kan aan de minderjarige verdachte een herstelrechtelijk aanbod van bemiddeling of herstelgericht groepsoverleg doen als vermeld in artikel 18, §1, als al de volgende voorwaarden zijn vervuld:

- 1° er bestaan voldoende ernstige aanwijzingen dat verder onderzoek noodzakelijk is;
- 2° de minderjarige verdachte ontkent het jeugddelict niet;
- 3° een slachtoffer is geïdentificeerd.

Bemiddeling of herstelgericht groepsoverleg kunnen alleen worden toegepast als de personen die eraan deelnemen, er uitdrukkelijk en zonder voorbehoud mee instemmen en dat blijven doen zolang de bemiddeling of het herstelgericht groepsoverleg duurt.

§2. De bemiddeling of herstelgericht groepsoverleg hebben tot doel de personen die eraan deelnemen de mogelijkheid te bieden om, samen en met de hulp van een onpartijdige bemiddelaar, onder meer aan de relationele en materiële gevolgen van een jeugddelict tegemoet te komen.

De jeugdrechter stelt de personen, vermeld in het eerste lid, schriftelijk voor om deel te nemen aan een bemiddeling of herstelgericht groepsoverleg.

§3. De jeugdrechter brengt de personen, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, ervan op de hoogte dat:

- 1° de minderjarige verdachte, alsook in voorkomend geval het slachtoffer dat jonger is dan achttien jaar, recht heeft op een advocaat en dat die minderjarige zich tot die advocaat moet wenden voor hij ingaat op het voorstel van bemiddeling of het herstelgericht groepsoverleg;
- 2° de ouders of de opvoedingsverantwoordelijken van de minderjarige verdachte en het slachtoffer raad kunnen inwinnen bij een advocaat voor ze deelnemen aan de bemiddeling of het herstelgericht groepsoverleg;
- 3° de betrokken personen een bedenktijd van vijftien werkdagen hebben om al dan niet op het voorstel tot bemiddeling of het herstelgericht groepsoverleg in te gaan;
- 4° de betrokken personen op elk ogenblik kunnen terugkomen op hun instemming met de bemiddeling of het herstelgericht groepsoverleg;
- 5° de minderjarige verdachte, alsook in voorkomend geval het slachtoffer als dit jonger is dan achttien jaar, zich moet laten bijstaan door een advocaat op het ogenblik dat het akkoord dat de betrokken personen hebben bereikt, wordt vastgelegd;
- 6° de ouders of de opvoedingsverantwoordelijken van de minderjarige verdachte en het slachtoffer zich kunnen laten bijstaan door een advocaat vanaf het ogenblik dat het akkoord dat de betrokken personen hebben bereikt, wordt vastgelegd.

§4. De jeugdrechter bezorgt een kopie van zijn voorstel aan de dienst, vermeld in paragraaf 1, tweede lid. Die dienst wordt belast met de uitvoering van de bemiddeling of het herstelgericht groepsoverleg.

De diensten, vermeld in het eerste lid, zijn dezelfde als vermeld in artikel 12, paragraaf 1, derde en vierde lid.

§5. Als de personen, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, binnen acht werkdagen vanaf het voorstel van de rechtbank geen contact opnemen met de dienst, vermeld in paragraaf 4, neemt die dienst contact op met de vermelde personen om hen een herstelrechtelijk aanbod te doen.

§6. De dienst, vermeld in paragraaf 4, kan, met het akkoord van de personen, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, ook andere personen met een direct belang bij de bemiddeling of het herstelgericht groepsoverleg betrekken.

§7. Als de bemiddeling of het herstelgericht groepsoverleg tot een akkoord leidt, wordt het akkoord ondertekend door de betrokken personen en bij het gerechtelijk dossier gevoegd.

Het bereikte akkoord wordt door de jeugdrechtbank gehomologeerd. De jeugdrechtbank kan de inhoud ervan niet wijzigen. De jeugdrechtbank kan de homologatie alleen weigeren als het akkoord strijdig is met de openbare orde.

§8. Als de bemiddeling of het herstelgericht groepsoverleg niet tot een akkoord leidt, kunnen de gerechtelijke overheden of de personen die bij de bemiddeling of het herstelgericht groepsoverleg betrokken zijn, noch de erkenning van het jeugddelict door de minderjarige verdachte noch het verloop of het resultaat van de bemiddeling of het herstelgericht groepsoverleg gebruiken ten nadele van de minderjarige.

De dienst, vermeld in paragraaf 4, stelt een bondig verslag op over het verloop en het resultaat van de bemiddeling of het herstelgericht groepsoverleg. Dat verslag wordt ter advies voorgelegd aan de personen, vermeld in paragraaf 2, eerste lid. Het wordt bij het dossier van de procedure gevoegd.

§9. De documenten die worden opgemaakt en de mededelingen die worden gedaan in het kader van de tussenkomst van de dienst, vermeld in paragraaf 4, zijn vertrouwelijk, met uitzondering van de documenten waarmee de betrokken personen instemmen om ze ter kennis van de gerechtelijke instanties te brengen. Ze kunnen niet worden aangewend in een strafrechtelijke, burgerrechtelijke, administratieve, arbitrale of enige andere procedure voor het oplossen van conflicten en zijn niet toelaatbaar als bewijs, zelfs niet als buitengerechtelijke bekentenis.

§10. De dienst, vermeld in paragraaf 4, stelt een bondig verslag op over de uitvoering van het akkoord en stuurt het naar de jeugdrechter, alsook naar de bevoegde sociale dienst. De minderjarige wordt op de hoogte gebracht van de inhoud van dit verslag.

§11. Als het akkoord volgens de regels die erin bepaald zijn, uitgevoerd wordt vóór de uitspraak van de beschikking, houdt de jeugdrechter rekening met het akkoord en de uitvoering ervan.

Als het akkoord volgens de regels die erin bepaald zijn, plaatsvindt na de uitspraak van de beschikking, kan de zaak bij de jeugdrechter aanhangig worden gemaakt om de bevolen reactie ten opzichte van de minderjarige verdachte te verlichten.

Onderafdeling 3. Het positief project

Art. 21. §1. De jeugdrechter kan de minderjarige verdachte een positief project laten uitvoeren als vermeld in artikel 18, §2, eerste lid, 1°.

De jeugdrechter roept de minderjarige, vermeld in het eerste lid, zijn ouders of zijn opvoedingsverantwoordelijken op om voor hem te verschijnen. De minderjarige verschijnt in aanwezigheid van een advocaat.

De minderjarige, vermeld in het eerste lid, doet een schriftelijk voorstel voor de inhoud van het positief project. De jeugdrechter informeert de betrokken minderjarige dat hij in dit kader de mogelijkheid heeft om zich te wenden tot een

dienst die door de gemeenschap georganiseerd wordt of beantwoordt aan de door de gemeenschap gestelde voorwaarden.

De jeugdrechter kan een aanbod doen als vermeld in het derde lid als al de volgende voorwaarden vervuld zijn:

- 1° er bestaan voldoende ernstige aanwijzingen dat verder onderzoek noodzakelijk is;
- 2° de betrokkene ontkent het jeugddelict niet.

De diensten, vermeld in het derde lid, zijn dezelfde als vermeld in artikel 13, paragraaf 1, vierde en vijfde lid.

De jeugdrechter brengt de personen, vermeld in het tweede lid, ervan op de hoogte dat:

- 1° het positief project ten hoogste zestig uur mag bedragen;
- 2° de minderjarige verdachte een bedenktijd van vijftien werkdagen heeft om al dan niet in te gaan op het aanbod om zelf voorstellen voor de inhoud van het positief project te doen;
- 3° de minderjarige verdachte zich moet laten bijstaan door een advocaat op het ogenblik dat het uit te voeren positief project schriftelijk bevestigd wordt;
- 4° het positief project uitgevoerd moet worden binnen zes maanden na de schriftelijke bevestiging.

Het positief project wordt ondertekend door de minderjarige, vermeld in het eerste lid, en door zijn ouders of zijn opvoedingsverantwoordelijken, en moet door de jeugdrechter worden bevestigd. De jeugdrechter kan de inhoud ervan niet wijzigen, maar kan wel weigeren een positief project goed te keuren in een met bijzondere redenen omklede beslissing.

De jeugdrechter stuurt onmiddellijk een kopie van het goedgekeurde positief project naar de aangewezen dienst, vermeld in het derde lid.

§2. Het bewijs van het verloop en de uitvoering van het positief project wordt aan de jeugdrechter geleverd door de dienst, vermeld in paragraaf 1, derde lid. Die dienst brengt daarover op bepaalde tijdstippen verslag uit. De minderjarige wordt op de hoogte gebracht van de inhoud van dit verslag.

§3. Nadat het overeengekomen positief project volledig uitgevoerd is, stelt de dienst, vermeld in paragraaf 1, derde lid, een eindverslag op en richt dat aan de jeugdrechter. Het wordt bij het dossier van de procedure gevoegd.

Als de minderjarige, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, het positief project heeft uitgevoerd overeenkomstig wat schriftelijk werd vastgelegd, neemt de jeugdrechter dat op in de motivering van zijn beslissing.

Als de minderjarige, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, het positief project niet volledig heeft uitgevoerd, neemt de jeugdrechter dat op in de motivering van zijn beslissing en houdt hij daarmee rekening bij de beslissing om de betrokkene in voorkomend geval een andere maatregel op te leggen conform artikel 18, §2.

Een kopie van de beslissing wordt overhandigd aan de minderjarige, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, aan zijn advocaat, aan zijn ouders of zijn opvoedingsverantwoordelijken, alsook aan de dienst, vermeld in paragraaf 1, derde lid. Als de overhandiging aan een van deze personen niet heeft kunnen plaatsvinden, wordt deze persoon op de hoogte gebracht van de kopie van het proces-verbaal met een gerechtsbrief of per elektronische post, overeenkomstig artikel 32bis Gerechtelijk Wetboek .

Onderafdeling 4. De ambulante maatregel

Art. 22. De jeugdrechter kan een minderjarige verdachte, een ambulante maatregel opleggen als vermeld in artikel 18, §2, eerste lid, 2°.

Een ambulante maatregel betreft een niet-residentiële reactie op een jeugddelict, die wordt aangeboden in een voorziening, zonder dat de minderjarige, vermeld in het eerste lid, er overnacht, of die niet in een voorziening maar elders wordt aangeboden en waarbij gewerkt wordt met methodieken die het risico op recidive verminderen en er sterk ingezet wordt op het activeren van de context van de minderjarige.

De jeugdrechter kan erin toestemmen dat de minderjarige, vermeld in het eerste lid, een lopende behandeling of begeleiding voortzet.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor inhoud en invulling en de daarmee verbonden organisatie en opdrachten en de wijze waarop de opdrachten worden uitgevoerd. De Vlaamse Regering kan voor bepaalde specifieke doelgroepen methodieken erkennen en de toegankelijkheid hiervan bepalen.

Onderafdeling 5. Voorwaarden

Art. 23. §1. De jeugdrechter kan een minderjarige verdachte voorwaarden opleggen als vermeld in artikel 18, §2, eerste lid, 3°.

De maatregel, vermeld in het eerste lid, bestaat uit de verplichting bijzondere voorwaarden na te leven gedurende een bepaalde termijn, die door de jeugdrechter conform paragraaf 2 wordt bepaald.

De jeugdrechter voorziet tegelijk in een vervangende maatregel voor het geval dat de betrokken minderjarige de opgelegde voorwaarden niet naleeft.

§2. De duur waarin voorwaarden opgelegd kunnen worden, bedraagt ten hoogste een jaar. De jeugdrechter bepaalt de duur van de voorwaarden in zijn beschikking en motiveert op voldoende wijze zijn beslissing.

§3. De jeugdrechter kan de minderjarige, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, de mogelijkheid bieden om samen met zijn advocaat zelf voorstellen te doen voor de invulling van de voorwaarden. De volgende voorwaarden kunnen onder meer worden vastgelegd:

- 1° het verbod om op bepaalde aangeduide plaatsen te verblijven;
- 2° het verbod om bepaalde met naam genoemde personen op te zoeken of ze te verontrusten;
- 3° het volgen van een leerproject;
- 4° het uitvoeren van een gemeenschapsdienst;
- 5° het onderwerpen aan de richtlijnen van een ambulante centrum voor geestelijke gezondheidszorg, voor seksuele opvoeding of een centrum voor alcohol- en toxicomanie;
- 6° het aanmelden bij de door de gemeenschap georganiseerde diensten van jeugdhulpverlening;
- 7° het naleven van een huisarrest.

§4. De maatregelen, vermeld in paragraaf 3, 3° en 4°, bedragen ten hoogste zestig uur. Ze sluiten aan bij de lichamelijke en verstandelijke mogelijkheden van de minderjarige, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, en de plaats waar ze uitgevoerd moeten worden, houdt rekening met zijn verblijfplaats.

Als het volgen van een begeleiding of een behandeling als vermeld in paragraaf 3, 5° en 6°, als na te leven voorwaarde wordt vastgelegd, brengt de uitvoerder van

die opdracht binnen een maand na het begin van de begeleiding of behandeling, en telkens als de dienst of persoon het nuttig acht, of op verzoek van de jeugdrechter, verslag uit. Er wordt ten minste om de drie maanden verslag uitgebracht over de begeleiding of de behandeling. De minderjarige wordt op de hoogte gebracht van de inhoud van dit verslag.

De bevoegde dienst of persoon brengt de jeugdrechter onmiddellijk op de hoogte als de begeleiding of behandeling wordt stopgezet.

§5. De minderjarige, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, en die als voorwaarde het naleven van een huisarrest krijgt opgelegd, vermeld in paragraaf 3, 7°, is aanwezig op de tijdstippen en de plaats die de jeugdrechter vastlegt.

Het huisarrest mag de aanwezigheid van de betrokken minderjarige op school en zijn deelname aan een behandeling of begeleiding niet in de weg staan.

De jeugdrechter kan op verzoek van de minderjarige, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, zijn ouders of zijn opvoedingsverantwoordelijken, of ambtshalve, bijkomende toelatingen geven om de plaats, vermeld in het eerste lid, te verlaten.

§6. De minderjarige verdachte aan wie voorwaarden worden opgelegd met toepassing van paragraaf 1, is ook onderworpen aan een begeleiding die wordt uitgeoefend door een door de gemeenschap georganiseerde dienst of een dienst die beantwoordt aan de door de gemeenschap gestelde voorwaarden.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze van erkenning van de diensten die instaan voor begeleiding, ondersteuning en opvolging van de voorwaarden en bepaalt de nadere regels voor de organisatie, de samenstelling, de werking, de subsidiëring, alsook de wijze waarop hun werking en de kwaliteit van hun dienstverlening worden geëvalueerd.

§7. De jeugdrechter bezorgt de rechterlijke beslissing waarbij de naleving van voorwaarden wordt gelast, onmiddellijk aan de dienst, vermeld in paragraaf 6, eerste lid, en, in voorkomend geval, aan de dienst die zal moeten instaan voor de uitvoering.

Binnen een maand brengen de diensten, vermeld in het eerste lid, en verder telkens als ze het nuttig achten, of telkens als de jeugdrechter erom verzoekt, verslag uit. Er wordt ten minste om de drie maanden verslag uitgebracht over de begeleiding en de naleving van de voorwaarden. De minderjarige moet op de hoogte worden gebracht van de inhoud van dit verslag.

§8. De jeugdrechter kan de gestelde voorwaarden ambtshalve met een met redenen omklede beschikking nader omschrijven of aanpassen aan de omstandigheden. Ze kan de voorwaarden evenwel niet verscherpen of verstrengen.

Als de jeugdrechter van oordeel is dat een aanpassing aan de orde is, kan dat pas als de minderjarige, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, en zijn advocaat gehoord zijn. De jeugdrechter kan ook de ouders, of de opvoedingsverantwoordelijken, alsook het openbaar ministerie horen.

De jeugdrechter kan de gestelde voorwaarden op verzoek van de minderjarige, vermeld in het tweede lid, zijn ouders, of zijn opvoedingsverantwoordelijken, alsook het openbaar ministerie aanpassen aan de omstandigheden.

§9. De maatregel om voorwaarden op te leggen, kan worden herroepen wanneer er tijdens de looptijd van de voorwaarden voldoende ernstige aanwijzingen zijn dat

verder onderzoek noodzakelijk is naar de betrokkenheid van de minderjarige, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, bij het plegen van een nieuw jeugddelict. De voormelde maatregel kan worden herroepen als de betrokken minderjarige de opgelegde voorwaarden niet naleeft en de jeugdrechter de niet-naleving voldoende erg acht.

Als de jeugdrechter van oordeel is dat herroeping aan de orde is, kan dat pas als de minderjarige, vermeld in het eerste lid, en zijn advocaat gehoord zijn, alsook, wanneer het dit wenst, het openbaar ministerie. De jeugdrechter kan ook de ouders, of de opvoedingsverantwoordelijken van de betrokken minderjarige horen.

Als de jeugdrechter de opgelegde voorwaarden herroept omdat ze niet nageleefd worden, legt hij de vastgestelde vervangende maatregel, vermeld in paragraaf 1, derde lid, op. Als de vervangende maatregel de in artikel 18, §2, 4°, voorziene maatregel betreft, kan deze, in voorkomend geval, gecombineerd met de maatregel, vermeld in artikel 18, §2, 5°.

Indien de omstandigheden op het moment dat de vervangende maatregel effectief wordt opgelegd wegens het niet naleven van de opgelegde voorwaarden, zodanig zijn gewijzigd ten opzichte van het moment waarop de vervangende maatregel werd voorzien, kan de jeugdrechter uitzonderlijk, en mits bijzondere motivering, een meer gepaste vervangende maatregel opleggen.

Als de jeugdrechter de opgelegde voorwaarden herroept omdat de minderjarige, vermeld in het eerste lid, een nieuw jeugddelict pleegt, kan hij een maatregel opleggen conform artikel 18, §2.

Onderafdeling 6. De gesloten oriëntatie in een afdeling van een gemeenschapsinstelling

Art. 24. §1. De jeugdrechter kan een minderjarige verdachte toevertrouwen aan een afdeling binnen een gemeenschapsinstelling, ingericht voor minderjarigen die een reactie opgelegd krijgen met toepassing van dit decreet, voor een gesloten oriëntatie van maximaal een maand als vermeld in artikel 18, §2, eerste lid, 4°.

§2. De jeugdrechter kan ten aanzien van personen die veertien jaar of ouder zijn op het ogenblik van de feiten, een plaatsing in een gemeenschapsinstelling bevelen voor een oriëntatie als vermeld in paragraaf 1, als aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldaan is en deze voorwaarden in de beschikking van de jeugdrechter omstandig beschreven zijn:

- 1° er zijn voldoende ernstige aanwijzingen dat verder onderzoek noodzakelijk is;
- 2° de voormelde persoon wordt ervan verdacht een jeugddelict te hebben gepleegd dat, als het zou zijn gepleegd door een meerderjarige, in de zin van het Stafwetboek of de bijzondere wetten een correctionele hoofdgevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf tot gevolg kan hebben;
- 3° een gesloten begeleiding is noodzakelijk.

§3. Met behoud van de toepassing van paragraaf 2 kan de jeugdrechter een plaatsing in een gemeenschapsinstelling bevelen ten aanzien van een persoon die tussen twaalf en veertien jaar oud is op het ogenblik van de feiten, als aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldaan is en deze voorwaarden in de beschikking van de jeugdrechter omstandig beschreven zijn:

- 1° er zijn voldoende ernstige aanwijzingen dat verder onderzoek noodzakelijk is;
- 2° het jeugddelict waarvoor de voormelde persoon vervolgd wordt, kan, als hij meerderjarig zou zijn, in de zin van het Strafwetboek of de bijzondere

- wetten, een straf van vijf tot tien jaar opsluiting of een zwaardere straf tot gevolg hebben;
- 3° er bestaan dringende, ernstige en uitzonderlijke omstandigheden die betrekking hebben op de vereisten van bescherming van de openbare veiligheid;
- 4° een gesloten begeleiding is noodzakelijk.

Er wordt een voorbehouden capaciteit georganiseerd binnen de gemeenschapsinstellingen om de plaatsing van de personen, vermeld in het eerste lid, uit te voeren.

In het tweede lid wordt verstaan onder voorbehouden capaciteit: een gereserveerde capaciteit binnen de gemeenschapsinstellingen voor minderjarigen die op het ogenblik van de feiten tussen de twaalf en veertien jaar zijn en die voldoen aan de voorwaarden, vermeld in artikel 24, paragraaf 3, artikel 36, tweede lid en artikel 37, paragraaf 4, eerste en tweede lid.

§4. Tijdens de gesloten oriëntatie van een minderjarige, vermeld in paragraaf 1, staan een multidisciplinaire screening en risicotaxatie centraal. De gevoerde onderzoeken resulteren in het formuleren van een oriëntatievoorstel aan de jeugdrechter.

Uiterlijk op de tiende kalenderdag na de aanvang van de gesloten oriëntatie, wordt op basis van een risicotaxatie aan de jeugdrechter een advies bezorgd over de verdere behoefte aan gesloten begeleiding.

In het geval na de risicotaxatie het advies bepaalt dat verdere gesloten begeleiding niet nodig is, wordt de minderjarige, vermeld in het eerste lid, en zijn advocaat, alsook, wanneer het dit wenst, het openbaar ministerie, binnen de achtenveertig uren na ontvangst van het advies gehoord. De ouders of in voorkomend geval de opvoedingsverantwoordelijken worden opgeroepen om te worden gehoord. In voorkomend geval kan de jeugdrechter een andere maatregel, als vermeld in artikel 18, §2, 2° of 3° opleggen.

In het geval het advies verdere gesloten begeleiding vooropstelt, en de jeugdrechter dit advies volgt, kan de minderjarige, vermeld in het eerste lid, en zijn advocaat, alsook, wanneer het dit wenst, het openbaar ministerie, binnen de achtenveertig uren na ontvangst van het advies gehoord worden. Tijdens de resterende duur van de gesloten oriëntatie wordt een oriëntatievoorstel uitgewerkt. De ouders en in voorkomend geval de opvoedingsverantwoordelijken worden opgeroepen om te worden gehoord. Een oriëntatievoorstel dat een gesloten begeleiding adviseert, bevat ook een voorstel over de duur van de gesloten begeleiding in een gemeenschapsinstelling, vermeld in artikel 18, §2, eerste lid, 5°.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de organisatie, de samenstelling en de werking van de gesloten oriëntatie, alsook de wijze waarop hun werking en kwaliteit van hun dienstverlening worden geëvalueerd.

Onderafdeling 7. De gesloten begeleiding in een afdeling van een gemeenschapsinstelling

Art. 25. §1. De jeugdrechter kan een minderjarige verdachte toevertrouwen aan een afdeling binnen een gemeenschapsinstelling, ingericht voor minderjarigen die een reactie opgelegd krijgen met toepassing van dit decreet, voor een gesloten begeleiding van maximaal drie, zes of negen maanden als vermeld in artikel 18, §2, eerste lid, 5°.

§2. De jeugdrechter kan de minderjarige, vermeld in paragraaf 1, toevertrouwen aan een gemeenschapsinstelling als vermeld in artikel 24, paragraaf 2 en 3.

De jeugdrechter kan de minderjarigen, vermeld in paragraaf 1, pas toevertrouwen aan een gemeenschapsinstelling conform paragraaf 1 nadat ze het oriëntatievoorstel, vermeld in artikel 24, §4, lid 4 heeft ontvangen. De jeugdrechter bepaalt de duur van de gesloten begeleiding in zijn beschikking en motiveert zijn beslissing op voldoende wijze. Er is één keer een verlenging van de duur op grond van hetzelfde jeugddelict mogelijk. De maximale duur van de verlenging is twee maanden.

§3. De maatregel van gesloten begeleiding mag alleen voor een zo kort mogelijke duur worden genomen en alleen als het doel van de maatregel op geen andere manier kan worden bereikt.

De maatregel van gesloten begeleiding mag niet worden genomen met het oog op de onmiddellijke bestraffing noch met het oog op de uitoefening van enige vorm van dwang.

§4. De jeugdrechter kan de minderjarige, vermeld in paragraaf 1, op advies van de directie van de gemeenschapsinstelling, onder de voorwaarden die ze bepaalt, toelaten de instelling te verlaten voor de termijn die ze bepaalt, of toelaten contact te hebben met derden die ze aanwijst.

Een kopie van het advies van de directie van de gemeenschapsinstelling en van de toelating kan na de ontvangst door de griffie, aan het openbaar ministerie bezorgd worden.

Het verlaten van de instelling om te verschijnen voor de rechtbank, om medische redenen of om een begrafenis in België bij te wonen in geval van het overlijden van een familielid tot en met de tweede graad, is niet ondergeschikt aan een toelating door de jeugdrechter of onderzoeksrechter.

Als de jeugdrechter weigert de gevraagde toelating om de gemeenschapsinstelling te verlaten, te verstrekken, vermeldt hij de redenen van dat verbod.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de organisatie, de samenstelling en de werking van gemeenschapsinstellingen. De Vlaamse Regering kan voor bepaalde specifieke doelgroepen programma's erkennen en de toegankelijkheid tot die programma's bepalen.

Art. 26. De uitvoering van de maatregelen, vermeld in artikel 18, paragraaf 2, eerste lid, gebeurt bij voorkeur zo dicht mogelijk bij de verblijfplaats van de minderjarige verdachte of minderjarige delictpleger, of de verblijfplaats van zijn ouders of de opvoedingsverantwoordelijken.

Elke betrokken uitvoerende instantie bij een maatregel die wordt opgelegd aan de minderjarige verdachte of minderjarige delictpleger voorziet van bij de aanvang in een opvolging na de gesloten begeleiding, die ook een vaardigheidstraining voor ouders of opvoedingsverantwoordelijken inhoudt.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels en voorwaarden voor de opvolging en de inhoudelijke invulling hiervan.

Onderafdeling 8. Delictgericht werken met ouders en opvoedingsverantwoordelijken

Art. 27. §1. Als de jeugdrechter de voor haar gebrachte minderjarige verdachte een maatregel oplegt, kan ze, op vordering van het openbaar ministerie, ambtshalve of op verzoek van de ouders of opvoedingsverantwoordelijken, opleggen dat ook met de ouders of de opvoedingsverantwoordelijken delictgericht moet worden gewerkt.

De jeugdrechter doet een appel op de betrokkenheid van de personen, vermeld in het eerste lid, vanuit hun hoedanigheid als ouder of verantwoordelijke voor de opvoeding van de minderjarige, vermeld in het eerste lid, en bepaalt dat ook zij hun verantwoordelijkheid moeten nemen voor het jeugddelict en de gevolgen ervan.

Het delictgericht werken met de ouders of de opvoedingsverantwoordelijken heeft tot doel om, samen en met de hulp van een onpartijdige tussenpersoon, onder meer aan de relationele en materiële gevolgen van een jeugddelict tegemoet te komen en breuken te herstellen.

§2. De jeugdrechter stuurt een afschrift van zijn beslissing naar de dienst die georganiseerd wordt door de gemeenschap of beantwoordt aan de door de gemeenschap gestelde voorwaarden. Die dienst is belast met de uitvoering van het delictgericht werken met ouders of opvoedingsverantwoordelijken.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze van erkenning van de diensten die instaan voor begeleiding en ondersteuning van het delictgericht werken met voormelde personen en bepaalt de nadere regels voor de organisatie, de samenstelling, de werking, de subsidiëring, alsook de wijze waarop hun werking en de kwaliteit van hun dienstverlening worden geëvalueerd. De Vlaamse Regering kan hiervoor specifieke programma's erkennen en de toegankelijkheid tot die programma's bepalen.

§3. Als de personen, vermeld in paragraaf 1, binnen acht werkdagen vanaf de beslissing geen contact opnemen met de dienst, vermeld in paragraaf 2, neemt die dienst contact op met de voormelde personen.

§4. De dienst, vermeld in paragraaf 2, stelt een bondig verslag over de uitvoering van het delictgericht werken op en richt het aan de jeugdrechtbank en aan de bevoegde sociale dienst. De personen, vermeld in paragraaf 1, worden op de hoogte gebracht van de inhoud van dit verslag.

Afdeling 3. Rechtspleging ten gronde

Onderafdeling 1. Sancties ten aanzien van minderjarigen die een jeugddelict hebben gepleegd

Art. 28. De jeugdrechtbank neemt kennis van de dagvaarding van het openbaar ministerie, vermeld in artikel 14.

Als de zaak van een persoon die voor de leeftijd van achttien jaar een jeugddelict heeft gepleegd, bij de jeugdrechtbank aanhangig is, kan ze, zelfs als de vordering van het openbaar ministerie wordt ingesteld nadat voormelde persoon de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt, een sanctie opleggen.

Art. 29. §1. De jeugdrechtbank kan aan een minderjarige delictpleger een herstelrechtelijk aanbod doen van bemiddeling of herstelgericht groepsoverleg.

Als de jeugdrechtbank geen herstelrechtelijk aanbod doet, motiveert ze haar beslissing.

§2. De jeugdrechtbank kan, in voorkomend geval op cumulatieve wijze, in opgaande graad van ernst de volgende beslissingen nemen:

- 1° de minderjarige, vermeld in paragraaf 1, berispen;
- 2° vaststellen dat, wat als maatregel is uitgevoerd, als sanctie volstaat;
- 3° voormelde minderjarige een positief project laten uitvoeren van ten hoogste 220 uur;
- 4° voormelde minderjarige een ambulante sanctie opleggen;
- 5° voormelde minderjarige voorwaarden opleggen;
- 6° voormelde minderjarige toevertrouwen aan een afdeling binnen een gemeenschapsinstelling, ingericht voor personen die een reactie opgelegd krijgen met toepassing van dit decreet, voor een gesloten oriëntatie van maximaal een maand;
- 7° voormelde minderjarige toevertrouwen aan een afdeling binnen een gemeenschapsinstelling, ingericht voor personen die een reactie opgelegd krijgen met toepassing van dit decreet, voor een gesloten begeleiding van maximaal drie, zes of negen maanden;
- 8° voormelde minderjarige toevertrouwen aan een afdeling binnen een gemeenschapsinstelling, ingericht voor personen die een reactie opgelegd krijgen met toepassing van dit decreet, voor een gesloten begeleiding van maximaal zeven jaar;
- 9° voormelde minderjarige uit handen geven;
- 10° voormelde minderjarige toevertrouwen aan hetzij een open afdeling, hetzij een gesloten afdeling van een jeugdpsychiatrische dienst, ingeval uit een door een jeugdpsychiater, volgens de Vlaamse Regering bepaalde minimumnormen opgesteld onafhankelijk verslag dat minder dan een maand oud is, blijkt dat hij lijdt aan een geestesstoornis waardoor zijn oordeelsvermogen of zijn vermogen tot beheersen van zijn handelingen ernstig is aangetast. Plaatsing in een gesloten afdeling van een jeugdpsychiatrische dienst is enkel mogelijk met toepassing van de wet van 26 juni 1990 betreffende de bescherming van de persoon van de geesteszieke, overeenkomstig artikel 43 van de wet van 8 april 1965.

Behoudens de beslissing om de minderjarige delictpleger uit handen te geven, gaan alle sancties gepaard met een ondertoezichtstelling door de sociale dienst.

De sancties, vermeld in het eerste lid, 6° en 7°, kunnen alleen in uitzonderlijke omstandigheden worden uitgesproken ten aanzien van personen die jonger zijn dan veertien jaar.

De sanctie, vermeld in het eerste lid, 8°, kan alleen in uitzonderlijke omstandigheden worden uitgesproken ten aanzien van personen die jonger zijn dan zestien jaar.

De uithandengeving, vermeld in het eerste lid, 9°, kan alleen ten aanzien van personen van zestien jaar of ouder worden bevolen.

In eerste instantie verdient een herstelrechtelijk aanbod altijd de voorkeur.

De sancties, vermeld in het eerste lid, 1° tot en met 5°, verdienen de voorkeur boven het toevertrouwen van de minderjarige delictpleger aan een afdeling binnen een gemeenschapsinstelling, ingericht voor minderjarigen die een reactie opgelegd krijgen met toepassing van dit decreet.

Als de jeugdrechtbank een sanctie als vermeld in het eerste lid, 3° tot en met 8° en 10°, oplegt, bepaalt ze de maximumduur ervan. Die duur kan niet worden verlengd.

De sancties, vermeld in het eerste lid, 3° tot en met 8° en 10°, betrekken op een actieve wijze de ouders of de opvoedingsverantwoordelijken en andere

relevante personen uit de leefomgeving van de minderjarige, vermeld in paragraaf 1.

De jeugdrechtbank kan mits bijzondere motivatie of in de gevallen waar een sanctie als vermeld in het eerste lid, 6°, 7° en 8°, wordt overwogen, een elektronische monitoring of opvolging gecombineerd met begeleiding, als modaliteit of ter ondersteuning van een sanctie als vermeld in het eerste lid, 3° tot en met 5°, opleggen. De jeugdrechtbank bepaalt de duur daarvan.

Elektronische monitoring is elke gevalideerde moderne technologie waardoor het mogelijk is om vanop een afstand bijzondere voorwaarden op vlak van vrijheidsbeperking en/of mobiliteitsopvolging die in het kader van de uitvoering van een sanctie als vermeld in het eerste lid, 3° tot en met 5°, te ondersteunen en te controleren.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels en modaliteiten waaraan de voorwaarden en de sancties, vermeld in dit artikel, moeten voldoen.

Onderafdeling 2. De bemiddeling of het herstelgericht groepsoverleg

Art. 30. De jeugdrechtbank kan de minderjarige delictpleger een herstelrechtelijk aanbod van als vermeld in artikel 29, §1, in de gevallen waarin er een slachtoffer geïdentificeerd is.

De procedure, vermeld in artikel 20, paragraaf 2 tot en met paragraaf 11, is van toepassing.

Onderafdeling 3. Berispen

Art. 31. De jeugdrechtbank kan de minderjarige delictpleger berispen als vermeld in artikel 29, §2, eerste lid, 1°.

De jeugdrechtbank deelt mee dat ze heeft kennisgenomen van het gepleegde jeugddelict, deelt mee dat ze die feiten afkeurt en doet een appel op de verantwoordelijkheid van de voormelde minderjarige, waarbij die wordt aangemaand om in de toekomst anders te handelen.

De jeugdrechtbank kan ook de ouders of de opvoedingsverantwoordelijken herinneren aan en wijzen op hun verantwoordelijkheid.

Onderafdeling 4. Het positief project

Art. 32. De jeugdrechtbank kan de minderjarige delictpleger een positief project laten uitvoeren als vermeld in artikel 29, §2, eerste lid, 3°.

De procedure, vermeld in artikel 21, is van toepassing. In afwijking van artikel 21, paragraaf 1, vijfde lid, 1°, mag het positief project ten hoogste 220 uur bedragen.

In afwijking van artikel 21 voorziet de jeugdrechtbank tegelijk in een vervangende sanctie voor het geval dat de persoon, vermeld in het eerste lid, het positief project niet, of niet uitvoert conform het voorstel.

Onderafdeling 5. Ambulante sanctie

Art. 33. §1. De jeugdrechtbank kan een minderjarige delictpleger een ambulante sanctie als vermeld in artikel 29, §2, eerste lid, 4°, opleggen. Artikel 22 is van overeenkomstige toepassing.

In afwijking van artikel 22 voorziet de jeugdrechtbank tegelijk in een vervangende sanctie voor het geval dat de persoon, vermeld in het eerste lid, de ambulante sanctie niet uitvoert.

Onderafdeling 6. Voorwaarden

Art. 34. §1. De jeugdrechtbank kan een minderjarige delictpleger voorwaarden opleggen als vermeld in artikel 29, §2, eerste lid, 5°.

De sanctie, vermeld in het eerste lid, bestaat uit de verplichting bijzondere voorwaarden na te leven gedurende een termijn van ten hoogste twee jaar. De jeugdrechtbank bepaalt de duur van de voorwaarden in haar vonnis en motiveert op voldoende wijze haar beslissing.

De jeugdrechtbank voorziet tegelijk in een vervangende sanctie voor het geval dat de persoon, vermeld in het eerste lid, de opgelegde voorwaarden niet naleeft.

§2. De procedure, vermeld in artikel 23, is van toepassing. In afwijking van artikel 23, paragraaf 2, bedraagt de maximale duur waarin voorwaarden kunnen worden opgelegd, twee jaar, en het vastgelegde maximale aantal uur dat een leerproject of een gemeenschapsdienst mag duren, vermeld in artikel 23, paragraaf 4, 220 uur.

Onderafdeling 7. De gesloten oriëntatie in een afdeling van een gemeenschapsinstelling

Art. 35. De jeugdrechtbank kan een minderjarige delictpleger toevertrouwen aan een afdeling binnen een gemeenschapsinstelling, ingericht voor minderjarigen die een reactie opgelegd krijgen met toepassing van dit decreet, voor een gesloten oriëntatie van maximaal een maand als vermeld in artikel 29, §2, eerste lid, 6°.

De procedure, vermeld in artikel 24, is van toepassing.

Onderafdeling 8. De gesloten begeleiding in een afdeling van een gemeenschapsinstelling

Art. 36. De jeugdrechtbank kan een minderjarige delictpleger toevertrouwen aan een afdeling binnen een gemeenschapsinstelling, ingericht voor personen die een reactie opgelegd krijgen met toepassing van dit decreet, voor een gesloten begeleiding van drie, zes of negen maanden als vermeld in artikel 29, §2, eerste lid, 7°.

De jeugdrechtbank kan de minderjarigen, vermeld in het eerste lid, toevertrouwen aan een gemeenschapsinstelling als vermeld in artikel 25, paragraaf 2 tot en met paragraaf 4.

Art. 37. §1. De jeugdrechtbank kan een minderjarige delictpleger toevertrouwen aan een afdeling binnen een gemeenschapsinstelling, ingericht voor personen die een reactie opgelegd krijgen met toepassing van dit decreet, voor een gesloten begeleiding van maximaal zeven jaar als vermeld in artikel 29, §2, eerste lid, 8°. Die sanctie wordt, in voorkomend geval, gecombineerd met een terbeschikkingstelling van maximaal tien jaar na het einde van de opgelegde sanctie.

§2. De sanctie, vermeld in paragraaf 1, wordt uitgesproken met een bijzonder met redenen omkleed vonnis, en kan alleen worden uitgesproken als aan al de volgende voorwaarden cumulatief voldaan is:

- 1° de minderjarige delictpleger is zestien jaar of meer op het ogenblik van het plegen van het jeugddelict;
- 2° er is een vermoeden van schuldbequaamheid aanwezig. Het betreft een weerlegbaar vermoeden, rekening houdend met de persoonlijkheid en maturiteit van voormelde minderjarige en zijn sociale context;
- 3° elke andere maatregel of sanctie is ongepast of heeft gefaald;
- 4° het jeugddelict dat voormelde minderjarige gepleegd heeft, is een feit als vermeld in artikel 137, 140 tot en met 141, 373, 375, 393 tot en met 397, 400, 401, 417ter, 417quater, 468 tot en met 475 van het Strafwetboek en 136bis Sw, 136ter Sw, 136 quater Sw, 136 sexies, voor zover deze strafbaar zijn met meer dan 5 jaar opsluiting;
- 5° de fysieke en psychische integriteit van voormelde minderjarige of van derden is in gevaar;
- 6° een beveiligde begeleiding is noodzakelijk.

Het eerste lid kan ook worden toegepast als de minderjarige, vermeld in paragraaf 1, op het tijdstip van het vonnis de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt, maar dat op het ogenblik van het plegen van het jeugddelict nog niet het geval was. In dat geval wordt de betrokkene gelijkgesteld met een minderjarige voor de toepassing van dit artikel.

§3. De sanctie, vermeld in paragraaf 1, houdt een gesloten begeleiding binnen een afdeling van een gemeenschapsinstelling in, gericht op begeleiding en re-integratie, vanaf de datum van de plaatsing tot de dag waarop de minderjarige, vermeld in paragraaf 1, de leeftijd van achttien jaar bereikt. Op de eerstvolgende zittingsdag van de jeugdrechtbank verschijnt voormelde minderjarige, persoonlijk en in aanwezigheid van zijn advocaat, voor een evaluatie en om een vervolgtraject uit te werken. Met behoud van de toepassing van artikel 6, kan de uitvoering van de sanctie, vermeld in paragraaf 1 en 2, zich niet verder uitstreken dan tot de leeftijd van vijfentwintig jaar.

Vanaf de leeftijd van achttien jaar verschijnt de minderjarige, vermeld in paragraaf 1, jaarlijks voor de evaluatie van de opgelegde sanctie.

§4. In afwijking van paragraaf 2 en 3 kan de jeugdrechtbank de sanctie, vermeld in paragraaf 1, bevelen ten aanzien van minderjarigen delictplegers die nog geen zestien jaar zijn op het ogenblik van het plegen van het jeugddelict als aan de volgende cumulatieve voorwaarden voldaan is:

- 1° er is een vermoeden van schuldbequaamheid aanwezig. Het betreft een weerlegbaar vermoeden, rekening houdend met de persoonlijkheid en maturiteit van voormelde minderjarige en zijn sociale context;
- 2° elke andere maatregel of sanctie is ongepast of heeft gefaald;
- 3° de fysieke en psychische integriteit van voormelde minderjarige of derden is in gevaar;
- 4° een beveiligde begeleiding is noodzakelijk.

Als de cumulatieve voorwaarden, vermeld in het eerste lid, vervuld zijn, en als het jeugddelict gepleegd is door een minderjarige tussen twaalf en veertien jaar, kan de sanctie, vermeld in paragraaf 1, alleen worden opgelegd als het gepleegde jeugddelict een feit betreft als vermeld in artikel 137, 140 tot en met 141, 373, 375, 393 tot en met 397, 400, 401, 417ter, 417quater, 468 tot en met 475 van het Strafwetboek en als het zou zijn gepleegd door een meerderjarige, in de zin van het Strafwetboek of de bijzondere wetten een correctionele hoofdgevangenisstraf van vijf tot tien jaar of een zwaardere straf tot gevolg kan hebben. De maximale duur van de sanctie bedraagt twee jaar. De voormelde

persoon wordt geplaatst in de voorbehouden capaciteit als vermeld in artikel 24, paragraaf 3, tweede lid.

Als de cumulatieve voorwaarden, vermeld in het eerste lid, vervuld zijn, en als het jeugddelict gepleegd is door een minderjarige tussen veertien en zestien jaar, kan de sanctie, vermeld in paragraaf 1, alleen worden opgelegd als het gepleegde jeugddelict een feit betreft als vermeld in artikel 373, 375, 393 tot en met 397, 400, 401, 417ter, 417quater, 468 tot en met 475 van het Strafwetboek. De maximale duur van de sanctie bedraagt vijf jaar.

De minderjarige, vermeld in lid 2 en 3, verschijnt halfjaarlijks, persoonlijk en in aanwezigheid van zijn advocaat, voor de jeugdrechtbank met het oog op de evaluatie van de opgelegde sanctie, het uitwerken en het opleggen van een vervolgtraject.

Vanaf de leeftijd van achttien jaar verschijnt de minderjarige, vermeld in lid 3, jaarlijks voor de evaluatie van de opgelegde sanctie.

§5. De procureur des Konings kan met toepassing van dit artikel de behandeling door de jeugdrechtbank alleen vorderen nadat hij maatschappelijke en medisch-psychologische onderzoeken heeft laten verrichten door een multidisciplinair samengesteld team. Het medisch-psychologisch onderzoek is erop gericht de situatie te evalueren in functie van de maturiteitsgraad van de minderjarige delictpleger zijn persoonlijkheid en zijn omgeving. De aard, frequentie en ernst de feiten die voormelde minderjarige ten laste worden gelegd, worden in overweging genomen als ze bijdragen tot de evaluatie van zijn persoonlijkheid.

De procureur des Konings kan echter een vordering instellen zonder dat hij over het verslag van het medisch-psychologisch onderzoek beschikt als hij constateert dat de minderjarige, vermeld in het eerste lid, zich aan dat onderzoek onttrekt of weigert zich eraan te onderwerpen.

De procureur des Konings kan ook een vordering instellen zonder dat hij een maatschappelijk onderzoek moeten laten uitvoeren en zonder dat hij een medisch-psychologisch onderzoek moet vragen, als bij vonnis al een sanctie genomen is ten aanzien van een persoon die nog geen achttien jaar is en die een of meer feiten als vermeld in artikel 323, 373 tot en met 378, 392 tot en met 394, 401 en 468 tot en met 476 van het Strafwetboek, heeft gepleegd, nadat hij de leeftijd van zestien jaar had bereikt, en die persoon opnieuw wordt vervolgd omdat hij na die eerste veroordeling weer een of meer van de voormelde feiten heeft gepleegd. De stukken van de vorige procedure worden bij die van de nieuwe procedure gevoegd.

De procureur vordert onder dezelfde voorwaarden de behandeling door de jeugdrechtbank van een persoon die nog geen achttien jaar is en die een feit, dat als misdad wordt omschreven en waarop een straf staat die hoger ligt dan twintig jaar hoofdgevangenisstraf, heeft gepleegd nadat hij de leeftijd van zestien jaar had bereikt en pas wordt vervolgd nadat hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor inhoud en invulling en de daarmee verbonden organisatie en opdrachten en de wijze waarop de opdrachten worden uitgevoerd in de gemeenschapsinstellingen. De Vlaamse Regering kan voor bepaalde specifieke doelgroepen programma's erkennen en de toegankelijkheid tot die programma's bepalen.

Onderafdeling 9. Uithandengeving

Art. 38. §1. De jeugdrechtbank kan een minderjarige delictpleger uit handen geven als vermeld in artikel 29, §2, eerste lid, 9°.

§2. Als de minderjarige, vermeld in paragraaf 1, op het tijdstip van het plegen van het jeugddelict zestien jaar of ouder was en de jeugdrechtbank een van de sancties, vermeld in artikel 29, §2, niet geschikt acht, kan ze de zaak bij een met redenen omklede beslissing uit handen geven en de zaak naar het openbaar ministerie verwijzen, met het oog op vervolging voor de bevoegde rechtbank die het gemeen strafrecht en de gemeenrechtelijke strafprocedure toepast.

De jeugdrechtbank kan evenwel alleen beslissen tot uithandengeving als bovendien cumulatief aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° de minderjarige, vermeld in paragraaf 2, is het voorwerp geweest van een of meer van de maatregelen of sancties, vermeld in artikel 24, 25, 35, 36 en 37;
- 2° het gepleegde jeugddelict betreft een feit als vermeld in artikel 373, 375, 393 tot en met 397, 400, 401, 417ter, 417quater, 468 tot en met 475 van het Strafwetboek of een poging tot het plegen van een feit als vermeld in artikel 393 tot en met 397 van het Strafwetboek;

In afwijking van wat vermeld is in het tweede lid, kan de jeugdrechtbank beslissen tot uithandengeving wanneer de minderjarige, vermeld in paragraaf 2, als jeugddelict een feit heeft gepleegd als vermeld in artikel 136bis tot en met 136quater, 136 sexies, 137, 140 tot en met 141 van het Strafwetboek, die, als ze door een meerderjarige gepleegd zouden zijn, strafbaar worden gesteld met een gevangenisstraf van vijf tot tien jaar of een zwaardere straf.

De motivering, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, wordt opgesteld in functie van de persoonlijkheid van de minderjarige, vermeld in paragraaf 2, eerste lid, zijn maturiteitsgraad en zijn omgeving.

Dit artikel kan worden toegepast als de betrokkene op het tijdstip van het vonnis de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt, maar op het ogenblik van de feiten nog geen achttien jaar was. Hij wordt dan gelijkgesteld met een minderjarige voor de toepassing van dit hoofdstuk.

De Vlaamse Regering kan nadere regels opleggen aan de justitiehuzen en, of, hun partners, voor de uitvoering van straffen ten aanzien van uithanden gegeven minderjarigen of bepalen waar de gevangenisstraf wordt uitgevoerd tot de leeftijd van drieëntwintig jaar. De basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van gedetineerden, en de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten, zijn van toepassing.

§3. De jeugdrechtbank kan de zaak alleen uit handen geven nadat ze maatschappelijke en medisch-psychologische onderzoeken heeft laten verrichten. Het medisch-psychologisch onderzoek is erop gericht de situatie te evalueren in functie van de persoonlijkheid van de minderjarige, vermeld in paragraaf 2, zijn omgeving en zijn maturiteitsgraad. De aard, frequentie en ernst van de feiten die de voormelde minderjarige ten laste worden gelegd, worden in overweging genomen als ze bijdragen tot de evaluatie van zijn persoonlijkheid.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de opmaak en inhoud van het medisch-psychologisch onderzoek.

De jeugdrechtbank kan echter:

- 1° de zaak uit handen geven zonder dat ze over het verslag van het medisch-psychologisch onderzoek beschikt, als ze constateert dat de minderjarige, vermeld in paragraaf 2, zich aan dat onderzoek onttrekt of weigert zich eraan te onderwerpen;

- 2° de zaak uit handen geven zonder dat ze een maatschappelijk onderzoek heeft laten uitvoeren en zonder dat ze een medisch-psychologisch onderzoek heeft gevraagd, als bij vonnis al een sanctie genomen is ten aanzien van een minderjarige delictpleger die nog geen achttien jaar is en die een of meer feiten als vermeld in artikel 323, 373 tot en met 378, 392 tot en met 394, 401 en 468 tot en met 476 van het Strafwetboek, heeft gepleegd, nadat hij de leeftijd van zestien jaar had bereikt, en die persoon opnieuw wordt vervolgd omdat hij na die eerste veroordeling weer een of meer van de voormelde feiten heeft gepleegd. De stukken van de vorige procedure worden bij die van de nieuwe procedure gevoegd;
- 3° onder dezelfde voorwaarden uitspraak doen over de vordering tot het uit handen geven ten aanzien van een minderjarige delictpleger die nog geen achttien jaar is en die een feit, dat als misdaad wordt omschreven en waarop een straf staat die hoger ligt dan twintig jaar hoofdgevangenisstraf, heeft gepleegd nadat hij de leeftijd van zestien jaar had bereikt en pas wordt vervolgd nadat hij de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt.

§4. De jeugdrechtbank kan de zaak alleen conform de procedure, vermeld in het tweede tot en met het vierde lid, uit handen geven.

Zodra het maatschappelijk onderzoek en het medisch-psychologisch onderzoek ter griffie zijn neergelegd, deelt de jeugdrechter binnen drie werkdagen het dossier mee aan de procureur des Konings. Als geen medisch-psychologisch onderzoek is vereist met toepassing van paragraaf 3, tweede lid, 1°, deelt de rechtbank binnen drie werkdagen na de neerlegging ter griffie van het maatschappelijk onderzoek het dossier mee aan de procureur des Konings. Als de rechtbank met toepassing van paragraaf 3, tweede lid, 2° en 3°, uitspraak kan doen zonder dat ze een maatschappelijk onderzoek moet laten uitvoeren en zonder dat ze een medisch-psychologisch onderzoek moet vragen, deelt ze het dossier onmiddellijk mee aan de procureur des Konings.

De procureur des Konings dagvaardt de ouders, de opvoedingsverantwoordelijken en de minderjarige vermeld in paragraaf 1, binnen dertig werkdagen na de ontvangst van het dossier met het oog op de eerste dienstige terechtzitting. In de dagvaarding wordt vermeld dat een uithandengeving is vereist. De rechtbank doet binnen dertig werkdagen na de openbare terechtzitting uitspraak over de uithandengeving.

In geval van hoger beroep beschikt de procureur-generaal over een termijn van twintig werkdagen vanaf het einde van de termijn van hoger beroep om te dagvaarden voor de jeugdkamer van het hof van beroep. Die kamer doet binnen vijftien werkdagen na de openbare terechtzitting uitspraak over de uithandengeving.

§5. Iedere persoon ten aanzien van wie een beslissing tot uithandengeving genomen is met toepassing van dit artikel, wordt, vanaf de dag waarop die beslissing definitief geworden is, onderworpen aan de rechtsmacht van de gewone rechter voor de vervolging van feiten die gepleegd zijn na de dag van de dagvaarding tot uithandengeving.

§6. Na een beslissing van uithandengeving, bevolen met toepassing van dit artikel, draagt de jeugdrechtbank of, in voorkomend geval, de jeugdkamer van het hof van beroep, dadelijk het integrale dossier van de minderjarige, vermeld in paragraaf 1, over aan het openbaar ministerie om het, in geval van vervolging, bij het strafdossier te voegen.

Onderafdeling 10. Toevertrouwen aan een afdeling van een jeugdpsychiatrische dienst

Art. 39. §1. De jeugdrechtbank kan een minderjarige delictpleger toevertrouwen aan hetzij een open afdeling, hetzij een gesloten afdeling van een jeugdpsychiatrische dienst als vermeld in artikel 29, §2, eerste lid, 10°.

De sanctie van residentiële plaatsing in een jeugdpsychiatrische dienst kan alleen worden opgelegd aan een minderjarige delictpleger ingeval uit een door een jeugdpsychiater opgesteld onafhankelijk verslag dat minder dan een maand oud is, blijkt dat zijn oordeelsvermogen of zijn vermogen tot beheersen van zijn handelingen ernstig is aangetast. Plaatsing in een gesloten afdeling van een jeugdpsychiatrische dienst is mogelijk overeenkomstig artikel 43 van de wet van 8 april 1965.

§2. De betrokken persoon verschijnt halfjaarlijks voor de jeugdrechtbank met het oog op de evaluatie van de opgelegde sanctie.

De Vlaamse Regering bepaalt de minimumnormen alsook de nadere regels voor de inhoud en invulling van het verslag vermeld in paragraaf 1, lid 2.

Afdeling 4. Gemeenschapsinstellingen en Vlaamse detentiecentra

Art. 40. §1. De Vlaamse Regering richt gemeenschapsinstellingen op. De Vlaamse Regering bepaalt de maximumcapaciteit van elke gemeenschapsinstelling, alsook de maximumcapaciteit van de verschillende afdelingen.

§2. De verschillende afdelingen van de gemeenschapsinstellingen zijn, tot ze hun maximumcapaciteit bereikt hebben, belast met:

- 1° het uitvoeren van de opdrachten, vermeld in artikel 48, §1, van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp;
- 2° het uitvoeren van opdrachten op grond van dit decreet ten aanzien van minderjarige verdachten en minderjarige delictplegers.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels betreffende de organisatie, werking en opdrachten van de gemeenschapsinstellingen.

Art. 41. De Vlaamse Regering richt Vlaamse detentiecentra op. De Vlaamse Regering bepaalt de maximumcapaciteit van elk Vlaams detentiecentrum.

In dit artikel wordt verstaan onder Vlaams detentiecentrum: een instelling of afdeling van de gemeenschapsinstelling, bevoegd voor de uitvoering van de voorlopige hechtenis of de gevangenisstraf ten aanzien van uit handen gegeven jongeren tot de maximale leeftijd van 23 jaar.

De Vlaamse detentiecentra zijn, tot ze hun maximumcapaciteit bereikt hebben, belast met de tenlasteneming van personen tot maximaal de leeftijd van drieëntwintig jaar tegen wie een uithandengeving is uitgesproken of die veroordeeld zijn tot een gevangenisstraf na een uithandengeving die uitgesproken is door de jeugdrechtbank met toepassing van artikel 38.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels betreffende de organisatie, werking en opdrachten van Vlaamse detentiecentra.

Hoofdstuk 5. Slotbepalingen

Art. 42. Een reactie die werd uitgesproken door de jeugdrechtbank en die in uitvoering is op de datum van inwerkingtreding van dit decreet, kan verder worden uitgevoerd.

Een vordering of dagvaarding die werd ingesteld door het openbaar ministerie bij de jeugdrechtbank en waarover op de datum van inwerkingtreding

van dit decreet een beslissing werd genomen maar die nog niet in uitvoering is, wordt uitgevoerd conform de genomen beslissing.

Een vordering of een dagvaarding die werd ingesteld door het openbaar ministerie bij de jeugdrechtbank en waarover op de datum van de inwerkingtreding van dit decreet nog geen beslissing werd genomen, wordt behandeld conform de bepalingen van dit decreet.

Art. 43. Binnen de drie jaar dient de Vlaamse Regering bij het Vlaams Parlement een rapport over de evaluatie, met inbegrip van een wetenschappelijke evaluatie van de bepalingen in de artikelen 29 §2,8°, 37 en 38, van dit decreet in.

Art. 44. De Vlaamse Regering bepaalt voor de artikelen 23, §9, lid 4, 24, 25, 34, §§1 en 2, voor zover de vervangende sanctie het toevertrouwen van de minderjarige delictpleger aan een afdeling binnen een gemeenschapsinstelling, ingericht voor minderjarigen die een reactie opgelegd krijgen met toepassing van dit decreet betreft, 36, 37 en 39 de datum van inwerkingtreding. Deze artikelen treden uiterlijk in werking op 1 januari 2020.

De overige bepalingen van dit decreet treden in werking op 1 januari 2019.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN